



Fővárosi Ítéltábla

mint másodfokú bíróság

1.Mf.31.027/2024/6.

A Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a személyesen eljáró **Felperes1** (Felperes1 címe) **felperesnek**, az Alperes1 jogi képviselő iroda neve (Alperes1 jogi képviselő iroda címe.; ügyintéző: dr. Újváry Zsolt ügyvéd) által képviselt **Alperes1** (Alperes1 címe) **alperes** ellen, munkaviszony jogellenes megszüntetése, és sérelemdíj iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 21.M.70.344/2022/23. számú ítélete ellen, az alperes 25. sorszámú fellebbezése folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, a felmentési időre járó távolléti díj, a végkielégítés vonatkozásában helybenhagyja, a sérelemdíj tekintetében megváltoztatja, és kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 1.000.000. (egymillió) forint sérelemdíjat, és ezen összeg után 2022. április 25. napjától a kifizetés napjáig, a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamatnak megfelelő mértékű kamatot.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg az esedékesség napjáig az államnak – a Nemzeti Adó- és Vámhivatal illetékbevételei számlájára – 82.020 (nyolcvankétezerhúsz) forint kereseti illetéket. Az illetékfizetési kötelezettség e határozat jogerőre emelkedésétől számított 60. napon válik esedékessé.

Az alperest terhelő fellebbezési illeték összege 109.360 (százkilencezer-háromszázhatvan) forint.

A felperest terhelő 40.000 (negyvenezer) forint fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság által megállapított ítéleti tényállás

[1] A felperes 2011. őszétől, illetve 2012. elejétől végzett napi rendszerességgel körülbelül 4 órában takarítási munkákat az alperes részére a Felperes1 munkavégzésének helye Gazdasági Társaság1 cégcsoport tulajdonában álló épületében. A felek 2016. november 22. napján írtak alá munkaszerződést, ténylegesen azonban a felperes munkavégzésének körülményei (munkaideje, munkavégzési helye, fizetése és munkafeltételei) változatlan formában maradtak.

[2] A felperes felett a munkáltatói jogokat Alperesi törvényes képviselő neve alperesi törvényes képviselő gyakorolta. A felperes és közte egyre gyakrabban alakultak ki személyes konfliktusok. A felperes több alkalommal panaszkodott a Gazdasági Társaság1 cégcsoport alperes felé kijelölt összekötőjének, Tanú2-nak és kérte, hogy a Gazdasági Társaság1 vegye át őt alkalmazásba, Tanú2 azonban a kérés teljesítésétől elzárkózott.

[3] A felperes 2021. március 15-én táppénzre került, mely időszak alatt Tanú2 jelezte Alperesi törvényes képviselő neve alperesi törvényes képviselő felé, hogy a felperes sokat panaszkodott a munkáltatójára, valamint kérte az átvételét az ő cégéhez.

[4] A felperes táppénz jogosultsága 2022. márciusában járt le, amikor is jelezte az alperes felé, hogy fel kívánja venni a munkát. Alperesi törvényes képviselő neve először arról tájékoztatta, hogy egy másik irodaházban fog neki munkát biztosítani, majd később közölte vele, hogy meg kívánja a szüntetni munkaviszonyát. A felperessel egy találkozót beszéltek meg 2022. április 25. napjára, amikor is a munkaviszony megszüntetésével kapcsolatos papírmunkákat kívánták elintézni.

[5] Alperesi törvényes képviselő neve 2022. április 25. napján megjelent a felperes háza előtt, megkérte, hogy jöjjön le, hogy a papírok aláírását a kocsiban elintézhessék. A felperes beült az autóba, a törvényes képviselő átadta neki a munkaviszonya megszüntetésével kapcsolatos iratokat, és felszólította, hogy írja azokat alá. Közölte továbbá, hogy hozott 140.000 forintot, ami a munkaviszony megszüntetésével összefüggésben jár neki. A felperes álláspontja szerint több munkabérre volt jogosult, és szeretne volna átolvasni az iratokat, mielőtt aláírta volna azokat. Alperesi törvényes képviselő neve azonban egyre emeltebb hangon követelte, hogy vagy azonnal írja alá a papírokat, vagy különben nem adja neki oda a pénzt, és felszólította, hogy szálljon ki az autóból.

[6] A felperes először elkezdett kiszállni az autóból, de aztán mégis úgy döntött, hogy visszaül, mert szeretne volna átolvasni a papírokat, és utána esetleg alá is írni. Mielőtt azonban visszaült volna, az alperesi törvényes képviselő továbbra is fennhangon kiabálva az autóból kirángatta, olyan erővel taszigálta, hogy a felperes hanyatt esett, és a fejét, a hátát, a

kezét és a lábát a kemény aszfaltba, valamint a járdaszegélybe beverte. Alperesi törvényes képviselő neve ezt követően a felperesre rá sem nézve beszállt az autójába és elhajtott. A kocsiban történt eseményekről az alperesi törvényes képviselő hangfelvételt, a felperes videofelvételt készített.

[7] Az eseményeket a felperes lakóházának teraszáról több szomszéd is látta, valamint a parkoló melletti játszótéren tartózkodók is. A földön fekvő felperest egy, a játszótérről odasiető személy felsegítette a földről, majd a kiabálásra a házból leszaladó fia támogatta fel a lakásába. Mivel a felperes hányt, és rosszulléte nem múlt, a fia bevitte a közeli Egészségügyi Intézmény1-ba, kérve az ellátását és látletet felvételét. A kórház azonban a látletet nem vette fel arra hivatkozással, hogy erre csak a Egészségügyi Intézmény2-nak van jogosultsága. Ezt követően a felperes és a fia elmentek a rendőrségre feljelentették Alperesi törvényes képviselő nevet, másnap reggel pedig a Egészségügyi Intézmény2-ban felvetették a felperes állapotáról a látletet. A látlet szerint a felperes jobb kezén, jobb lábán, hátán, fején, bal lapockáján sérülések nyoma látszott. A felperesnek ezen a napon tarkója, arca érzékeny volt, jobb kéz ujján, jobb bokáján duzzanat és felületes hámsérülés, csípőjén, mellkasán pedig zúzódás volt látható.

[8] Az alperes 2022. április 25-i keltezéssel azonnali hatályú felmondást közölt a felperessel, amelyet 2022. április 29-én kapott meg postai úton. A felmondás indokolása szerint a felperes a munkaadójának jó hírnevét többször megsértette, a megrendelővel több éve jól működő kapcsolatot próbálta tönkretenni azzal, hogy a rábízott munkaterületet ki akarta sajátítani magának azáltal, hogy az alperesi cég helyett inkább őt alkalmazzák. A cég megrendelőjét többször zaklatta telefonon, az ott dolgozóknak a munkáltatót alaptalanul rossz színben festette le. A megrendelő is többször jelezte, hogy ez neki nagyon kellemetlen.

[9] A felmondás rögzítette továbbá, hogy a felperes a munkaadójával tiszteletlen, indok nélkül kiabál, sértegeti fenyegeti, továbbá munkavégzése során többször kapott szóbeli figyelmeztetést hanyag munkavégzése miatt is. A felperes az alperesi céggel szemben olyan magatartást tanúsított, ami a munkaviszony fenntartását lehetetlenné teszi. Az indokolás tartalmazta azt is, hogy az azonnali hatályú felmondás gondolata már egy évvel korábban is megfogalmazódott a munkáltatóban, de mivel a felperes folyamatosan egy évig táppénzen volt, ezt korábban nem tudta érvényesíteni.

Kereset

[10] A felperes keresetében kérte alperes kötelezését 541.350 forint végkielégítés, 330.825 forint távolléti díjnak megfelelő kompenzáció és 1.500.000 forint sérelemdíj, valamint ezen összegek után késedelmi kamat megfizetésére. A perrel összefüggésben felmerült készkiadásaira tekintettel a perköltség igényét 163.500 forintban jelentette be.

[11] Álláspontja szerint az azonnali hatályú felmondás jogellenes, mert az indokolásban valótlan dolgok kerültek rögzítésre, amelyek okszerűen nem vezethettek volna a munkaviszonyának azonnali hatállyal történő megszüntetéséhez. Előadta, hogy Alperesi törvényes képviselő neve vele szemben tanúsított magatartása miatt akarta otthagyni a

munkahelyét, melyet elmondott Tanú2-nak. Az valóban megtörtént, hogy megkérdezte Tanú2-tól, hogy nem takaríthatna-e tovább a Gazdasági Társaság1 cégcsoportnak, melyet elutasított. Vitatta, hogy a munkaadójával szemben bármikor is tiszteletlen lett volna, vagy indok nélkül kiabált vele, sértegette, fenyegette. Előadta továbbá, hogy a munkavégzése során nem kapott figyelmeztetést a hanyag munkája miatt.

[12] Álláspontja szerint az azonnali hatályú felmondás jogellenességét az is megalapozza, hogy a munkáltató elmulasztotta a 15 napos szubjektív határidőt.

[13] A felperes a sérelemdíj iránti igényét arra alapította, hogy Alperesi törvényes képviselő neve 2022. április 25-én megalázó módon beszélt vele, mások füle hallatára becsületét és jó hírnevét sértő kijelentéseket vágott hozzá. Agresszív viselkedése egészen a tettlegességig fajult, amikor elkezdte őt rángatni, lökdösni és fellökte. Álláspontja szerint az alperesi törvényes képviselő ezzel a magatartásával a szomszédai, valamint a játszótéren tartózkodó környékeliek nagy nyilvánossága előtt az emberi méltóságát, becsületét és a jó hírnévhez való személyiségi jogát sértette. Ezen túlmenően szándékosan testi sérüléseket, egészségsérelmet okozott, amivel az egészséghez és a testi épséghez fűződő személyiségi jogát is sértette.

Ellenkérelem

[14] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását és a felperes perköltségben való marasztalását kérte.

[15] Előadta, hogy a felmondásban közölt indokok valóságosak, világosak és okszerűek. Megerősítette azon felperesi előadást, hogy a munkaviszony megszüntetése előtt már több, mint egy éve nem történt tényleges munkavégzés, azonban a felperes ez előtt is olyan magatartást tanúsított, amelynek következtében az alperes már nem kívánt a továbbiakban vele együtt dolgozni. Továbbá a felperes több alkalommal, még a munkaviszonya megszüntetését megelőző 15 napon belül is olyan dolgokat állított az alperesről a Gazdasági Társaság1 cégcsoport alperes felé kijelölt összekötőjének, Tanú2-nak, amivel az alperes jó hírnevét sértette, a céget, valamint törvényes képviselőjét a megbízója előtt rossz színben tüntette fel.

[16] A 2022. április 25-én történetekkel kapcsolatban előadta, hogy mikor az alperesi törvényes képviselő az iratokat át akarta adni a felperes részére, ő fenyegetőzött és ütögetette Alperesi törvényes képviselő neve gépjárművének a műszerfalát.

[17] Az alperes a kereseti követelés összecszerúségét is vitatta. Álláspontja szerint a felek között ténylegesen 2016. november 22-től állt fenn a munkaviszony, így a felperes keresete jogalapjának megalapozottsága esetén is csak 45 nap felmondási idő és egyhavi végkielégítés járna neki. A felperes részére továbbá havi bruttó 100.000 forintos munkabérrel kell számolni, mivel ez volt a tényleges összeg a munkaviszonya megszüntetésének napján.

[18] Az alperes vitatta a sérelemdíj iránti igény alapját is, mivel álláspontja szerint, a felperes csak abban az esetben jogosult sérelemdíj előterjesztésére, ha az alperes ügyvezetőjének büntetőjogi felelőssége a felperes által indított büntető eljárásban megállapításra kerülne. Ebben az esetben sem lenne jogosult sérelemdíjra, mivel Alperesi törvényes képviselő nevet, mint magánszemélyt marasztalná el a bíróság.

[19] Előadta továbbá, hogy a látéletet másnap vették fel, azok nem a Alperesi törvényes képviselő nevesal való dulakodásból származtak, így a felperes az emberi méltóság, a jó hírnév, a becsület és a testi épség és egészség sérelme iránti igénye megalapozatlan. Amennyiben megállapítaná a bíróság a jogalapot, akkora is vitatta az igény összepszerúségét, mert az eltúlzott mértékű.

Az elsőfokú bíróság határozata

[20] Az elsőfokú bíróság kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek bruttó 200.000 forint végkielégítést, ezen összeg után kamatot, 167.000 forint felmentési időre járó távolléti díjnak megfelelő átalány kártérítést és 1.500.000 forint sérelemdíjat, kamatot, továbbá 26.800 forint perköltséget. Ezt meghaladóan a felperes keresetét elutasította.

Az azonnali hatályú felmondás jogellenessége

[21] A felperes elismerte, hogy több alkalommal fordult Tanú2-hoz azzal a kéréssel, hogy a Gazdasági Társaság1 csoportnál végezessen munkát. Tanú2 tanú előadta, hogy a felperes gyakori panaszkodása és kérése kellemetlen volt számára, melyet a törvényes képviselő számára is visszajelzett. A tanú azonban a felperessel egyezően adta elő, hogy mindez azelőtt történt, hogy a felperes 2021. tavaszán táppénzre került, és ezt akkoriban jelezte az alperes törvényes képviselőjének is. Tanú2 megerősítette, hogy a felperes táppénzre kerülését követően vele már csak a horgylétéről kommunikált, a felperes a munkáltatójáról nem mondott semmit, az átvételére irányuló kérését sem hozta szóba. A felperes előadását az általa csatolt fényképek, valamint a Viber levelezés tartalma is alátámasztotta.

[22] Az elsőfokú bíróság így arra a következtetésre jutott, hogy a munkáltató az azonnali hatályú felmondás ezen indoka kapcsán a 15 napos határidőt elmulasztotta. A felmondás 2022. április 25-én kelt, ekkor a felperes már több mint egy éve nem végzett munkát az alperes részére, melyet alátámasztott a felmondás indokolása is.

[23] A felperes munkájával, munkavégzése közben tanúsított stílusával, kommunikációjával kapcsolatos kifogások pedig nem merülhettek fel a felmondás közlését megelőző 15 napon belül, mivel a felperes nem is végzett munkát. Az alperes a perben az indokolását azzal egészítette ki, hogy a felperes 2022. április 25-én tanúsított minősíthetetlen magatartást. A találkozóóról készült felvétel alapján azonban nem volt megállapítható, hogy a felperes az autóban akár verbálisan, akár fizikálisan agresszíven viselkedett volna. A

tárgyilagos hangon megfogalmazott kérése az volt, hogy az iratokat az aláírás előtt elolvashassa és az alperes a megszüntetés kapcsán járó jogos összegeket fizesse ki, így objektív megítélés alapján sem lehetett agressziót megállapítani a felperes részéről.

[24] Az alperes nem tudta bizonyítani, azon állítását sem, hogy a felperes tiszteletlenül viselkedett volna ezen a napon Alperesi törvényes képviselő nevesal. A fentiek alapján az azonnali hatályú felmondásban feltüntetett okok tehát részben nem bizonyultak valósnak, részben pedig elmulasztotta a munkáltató a 15 napos határidőt, így a felmondás jogellenes volt.

A munkaviszony időtartama, a távolléti díj összege

[25] A munkaviszony időtartama kapcsán az elsőfokú bíróság megállapította, hogy az ténylegesen 2012. tavasza előtt kezdődött, melyet megerősített Alperesi munkavállaló tanú írásbeli nyilatkozata, aki kifejezetten megjelölte a 2011. őszi belépési időszakot. Ezenkívül alátámasztotta a felperes fia, továbbá Tanú4- tanú vallomása is. Tanú2 és Tanú3 tanúk vallomása ellentmondásos volt ebben a tekintetben, azonban ők is megerősítették, hogy a felperes hosszabb ideje dolgozott náluk, ez akár a 10 év időtartamot is elérhette. A felperesi állítást támasztotta alá a 2022. április 25-i találkozóról készült felvétel tartalma is, amelyen maga az alperesi törvényes képviselő emlegeti a felek együttműködésének 10 évét. Mindezen bizonyítékok alapján a bíróság elfogadta a felperesi állítást, hogy 2012 tavaszát megelőzően már az alperesnél dolgozott, így a végkielégítés és a felmondási idő számítása során a munkaviszony kezdeteként ezt az időpontot vette figyelembe.

[26] Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint azonban a felperes nem bizonyította a munkaviszony megszűnése időpontjában általa állított távolléti díjat. A felperes előadása szerint az alpbére a munkaszerződésben foglaltaktól, és az alperesi állítástól eltérően nem a minimálbér részmunkaidőre tekintettel arányos összegnek felelt meg. Álláspontja szerint a felek tényleges megállapodása havi nettó 120.000 forint berről szólt (melynek bruttó megfelelője 180.450 forint lett volna). Ezt az állítást azonban csak felperes fia, Tanú1-erősítette meg. Így a bíróság a felperes távolléti díját, melyet az alperes állított, és bérjegyzékekkel is alátámasztott havi bruttó 100.000 forintban állapította meg.

Sérelemdíj

[27] Az elsőfokú bíróság nem fogadta el az alperes azon érvelését, miszerint a felperes sérelemdíj iránti igénye munkaügyi perben nem terjeszthető elő, mert ha Alperesi törvényes képviselő neve valóban fizikai és szóbeli agressziót tanúsított a felperes felé, akkor azt, mint magánszemély tette, nem mint az alperes törvényes képviselője. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint azonban Alperesi törvényes képviselő neve nem, mint magánszemély, hanem mint az alperes törvényes képviselője jelent meg, hogy a felperes feletti munkáltatói jogköréből fakadó jogait gyakorolta, a felperes munkaviszonyának megszüntetése iránt intézkedett.

[28] Nem volt annak jelentősége a sérelemdíj elbírálása kapcsán, hogy Alperesi törvényes képviselő neve büntetőjogi felelősségvonása megtörtént-e. Munkaügyi szempontból egy cég törvényes képviselőjének magatartását, melyet a munkáltató képviselőjeként tanúsít, a munkáltató aktusának kell tekinteni.

[29] Ezért az elsőfokú bíróság a felperes sérelemdíj iránti igényét érdemben vizsgálta. A felperes által csatolt Szomszéd1, Szomszéd2 szomszédoktól származó írásbeli nyilatkozatok, valamint a videofelvétel tartalma, továbbá Tanú1- tanúvallomása teljes egészében igazolta a felperes előadását, hogy a törvényes képviselő ok nélkül, emelt hangon sértegette, később pedig erőszakoskodott vele. A törvényes képviselő a kiabálást akkor is folytatta, amikor mindketten kiszálltak a gépkocsiból és erre már a házban lakók, illetve a közeli játszótéren tartózkodók is felfigyeltek. Alperesi törvényes képviselő nevének az a magatartása, hogy a felperessel a saját háztömbje előtt, a szomszédai, ismerősei, valamint a környéken lakó szeme láttára és füle hallatára sértegette, gyalázta, rángatta, taszigálta, alkalmas volt arra, hogy őt az emberi méltóságában, becsületében megsértse, továbbá a lakókörnyezetében róla kialakult képet erőteljesen rombolta, ezáltal a felperes jó hírneve is sérült.

[30] A felperes egészséghez és testi épséghez való jogának sérelme kapcsán megállapítható volt, hogy az alperesi törvényes képviselő taszigálta, melynek következtében a földre esett, majd minden további nélkül otthagyta. A történeteket a tanúk alátámasztották, illetve a másnap készült látlelet is tartalmazta a sérüléseket. Az alperes semmivel nem tudta bizonyítani, illetve valószínűsíteni, hogy a felperesnek a Egészségügyi Intézmény2-ban másnap rögzített sérülései időközben az alperesi törvényes képviselő helyszínről való távozását követően valamilyen más okból kifolyólag keletkezett.

[31] Az elsőfokú bíróság bizonyítottanak látta, hogy az alperesi törvényes képviselő a kocsiban megkezdett, majd az autóból kiszállva is folytatott fizikálisan is erősen agresszív, hadonászó, a felperest ráncigáló, taszigáló magatartása folytán keletkeztek a sérülések.

[32] Az elsőfokú bíróság a sérelemdíj mértéknek megállapításánál elsődlegesen nem annak tulajdonított jelentőséget, hogy a felperes egészsége és testi épsége az alperesi törvényes képviselő magatartása folytán keletkezett 8 napon belüli gyógyuló sérüléseivel, csak kis mértékben sérült. Sokkal nagyobb súllyal esett latba a mérlegelés során, hogy ezeket a sérüléseket Alperesi törvényes képviselő neve erősen agresszív magatartásával szándékosan okozta. Fizikailag agresszív viselkedése, amely verbálisan is fokozott agresszióval párosult – kiegészülve azzal, hogy a történetek után se szó se beszéd otthagyta a földön fekvő sérültet – a felperesben azt az érzést kelthette, hogy munkáltatójának törvényes képviselője vele gyakorlatilag bármit megtehet, teljes egészében ki van szolgáltatva. Ezért a történetek az egészség és testi épség kisebb mértékű sérelme mellett, az emberi méltóság súlyos sérelmét is jelentették. A jogsértés súlyát pedig tovább növelte az a körülmény, hogy ezek az események, a megaláztatása, becsületének és jó hírnevének sérelme a felperes lakókörnyezetének nagy nyilvánossága előtt zajlottak, így a történetek következményeivel a felperesnek nap mint nap szembe kellett néznie. Az elsőfokú bíróság a sérelemdíj mértékét nem találta eltúlzottnak, ezért 1.500.000 forint megfizetésére kötelezte az alperest.

Egyéb rendelkezések

[33] Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a felperes által 2022. április 25-én történt eseményekről készült videofelvétel bizonyítékként való felhasználásának perjogi akadálya nem volt. A felperes a felvétel tartalmának bizonyítékként való felhasználásra irányuló szándékát a 2023. február 8. napján tartott tárgyaláson jelentette be. Az alperes azonban sem ezt követően nyomban, sem később a perfelvétel 2023. március 24. napján történt lezárását megelőzően, nem jelezte, hogy a bizonyítékot jogsértőnek tartaná, annak felhasználását ellenezné. Így a bíróság az alperes 2023. május 17. napján tett nyilatkozatát, melyet a perfelvétel lezárását követően tett meg, már nem vette figyelembe. A lefolytatott bizonyítási eljárás során, továbbá az is megállapítható volt, hogy Alperesi törvényes képviselő neve saját maga is készített felvételt, amiről a felperesnek nyíltan beszélt. A felvétel tartalmára pedig a perfelvételi szakban még egyenesen maga is, mint rendelkezésre álló bizonyítékra hivatkozott, vállalva, hogy a felperesi felvétel leiratát maga csatolja be a perbe, a vállalásának pedig ezt követően részben eleget is tett.

Fellebbezés

[34] Az ítélet ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben elsődlegesen kérte, hogy a másodfokú bíróság utasítsa el a felperes keresetét, valamint kötelezze perköltség megfizetésére, másodlagosan kérte az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítását.

A munkaviszony időtartama

[35] Az alperes előadta, hogy a felperes a keresete 5. oldalán akként nyilatkozott, hogy a munkaviszonya 2016. november 22. napjától állt fenn, melynek alátámasztásául csatolta a munkaszerződését. A felperes először a 2022.november 18-án tartott tárgyaláson adta elő, hogy 2011. évben is fennállt a munkaviszony, majd a 2023. február 8. napján tartott tárgyaláson hivatkozott arra, hogy csaknem 4 évig dolgozott bejelentés nélkül, amely nem életszerű.

[36] Az alperes a 2023. március 14-i beadványa mellékleteként csatolta az összes munkaviszonnyal kapcsolatos okiratokat, így többek között a felperes által aláírt valamennyi jelenléti ívet, kifizetésekről szóló igazolásokat, valamint az Országos Egészségpénztári igazolványt, amelyből egyértelműen látható, hogy a szerződés megkötését megelőzően teljes egészében Vállalkozó neve egyéni vállalkozó alkalmazásában állt. Az elsőfokú bíróság teljes mértékben figyelmen kívül hagyta az okiratokat, amelyeket a felperes saját aláírásával ellátott.

[37] A felperes beadványa és mellékletei sem támasztották alá az állítását, továbbá a saját nyilatkozatai is önellentmondóak voltak, amelyet az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyott.

[38] A felperes becsatolt egy üdvözlőlapot, amelyen szerepel 10 év, de az nem állapítható meg, hogy az alperesi törvényes képviselő tünteti fel a 10 évet. A felperes utalt arra, hogy az összes naptárát megtartotta, amelyekből igazolt, hogy 2011. év óta dolgozott az alperesnél, erre azonban nem került sor. Továbbá az örszemélyzeti napló beszerzése sem vezetett eredményre.

[39] Tanú7 nyilatkozata nem igazolja a munkaviszony meglétét, hiszen abban inkább a megjelölt személy panaszai kerültek feltüntetésre. Alperesi munkavállalói nyilatkozata a kellőnél nagyobb súllyal került értékelésre, figyelemmel arra, hogy a felperes közeli ismerőse, az alperessel pedig nem ápolt jó viszonyt.

[40] Tanú2 vallomása pedig nem erősíti a munkaviszony 2011. évre történő datálását. Ezen túlmenően pedig az is bizonyítást nyert, hogy a felperes fia, Tanú1- – aki minimálisan sem nevezhető elfogulatlanak – előadása tükrözi azt, hogy a felperes adott iránymutatást az általa előadottakra. A tanú vallomása nem életszerű, mivel abból kikövetkeztethető, hogy a felperes alaposan felkészítette. Tanú5- tanú megerősítette, azon alperesi álláspontot, hogy a munkaviszony a felperes által megadott időpontban kezdődött. Tanú3 tanú pedig nyilatkozatában azt jelezte, hogy 2015-2016. óta áll fenn a felperes munkaviszonya, továbbá Tanú4- tanúvallomása is ellentmondásos.

[41] Az elsőfokú bíróság egyértelműen és maradéktalanul figyelmen kívül hagyta a peres eljárást megelőző, illetve a keresetben tett felperesi nyilatkozatokat, nem vette figyelembe az alperes által benyújtott okiratokat, továbbá nagyobb súlyban értékelte a felperesi tanúk előadását.

[42] A fentiekre tekintettel az elsőfokú bíróság számítása a távolléti díj és a végkielégítés tekintetében nem helyes. A munkaviszony valós időtartama 5 év 155 nap, végkielégítés szempontjából figyelembe vehető napok száma 4 év 155 nap, így a felperest egyhavi távolléti díj illeti meg végkielégítésként, amely bruttó 100. 000 forint. A felmondási idő vonatkozásában 35 nap állapítható meg, a távolléti díj a 4 órás munkaviszonyra figyelemmel bruttó 100.000 forint, így a távolléti díj a felmondási időre bruttó 116.667 forint. A fentiekre tekintettel az azonnali hatályú felmondás jogellenességének esetlegesen alperes terhelő összeg, bruttó 216.667 forint.

Sérelemdíj

[43] Az alperes előadása szerint a sérelemdíj vonatkozásában nem állapítható meg a munkaviszonnyal való összefüggés. Alperesi törvényes képviselő neve magatartását nem az alperes nevében és érdekkörében teljesítette, hanem kvázi futár szerepét magára vállalva, a korábban egyeztetett időpontra elvitte a felpereshez az iratokat. Az elsőfokú bíróság

iratellenesen állapította meg, hogy mások előtt történt a sértegetés, gyalázás és más szóbeli abúzus, mivel ezt sem a felvétel, sem más nem támasztja alá, így a munkaviszonyra vonatkozó elemek teljesen hiányoznak. Az alperes határozott álláspontja, hogy mint jogi személy nem folytatott és követett el olyan magatartást, amely megalapozná a felelősséget a sérelemdíj vonatkozásában. Az a kérdés, hogy két természetes magánszemély egymással milyen magatartást tanúsít, a munkavégzés helyén kívül, az a munkaviszonytól teljesen függetlenül, az a két magánszemély felelősségi körébe tartozik. A munkaviszonnyal való érintettség kimerül abban, hogy ugyanazon vállalat két munkatársa között történt a nézeteltérés, ez azonban nem alapozza meg az alperesi munkáltató felelősségét.

[44] Az alperes továbbá előadta, hogy a felperes által becsatolt hang-, és videofelvétel, leirat egyáltalán nem tükrözi, hogy Alperesi törvényes képviselő neve akár a gépjárműben, akár abból kiszállva sértegette volna a felperest. Semmilyen bizonyíték, okirat nem támasztja alá, hogy az ügyvezető a felperest a szomszédai, ismerősei és sok környéken lakó szeme láttára bántalmazta. Az sem helytálló, hogy olyan mérvű és hosszúságú cselekményt állapított meg a gépjárművön kívüli legfeljebb 30 másodpercből, amely alatt Alperesi törvényes képviselő neve fennhangon tudta sértegetni, gyalázni rángatni, taszigálni a felperest.

[45] Az eljárás során előterjesztett bizonyítékokkal kapcsolatban az alperes előadta, hogy nem felel meg a valóságnak, miszerint Alperesi törvényes képviselő neve kilökte a felperest az autóból, majd azt követően mégis visszaültek. Az is valótlan állítás, hogy arcon ütötték, mivel az ambuláns lap nem támasztja alá. Nem történt meg a felperes két kézzel történő lökése és dulakodása sem, mivel a felperes megpróbált behatolni az iratokért a gépjárműbe. A felperes azt vallotta, hogy a fia csak a földön fekvést látta, szemben a fiával, aki a 10. emeletről részletes képet látott a teljes vitáról, ami nem lehetséges.

[46] A felvételen nem hallatszik semmilyen olyan sértés, amely mások előtt történt volna. A felvételen csak az hallatszik, hogy a felperes elmeséli másoknak és legfeljebb egy ember látta az esetet, így ellentétes a valósággal, hogy több személy előtt történt a sérelem.

[47] Szomszéd1 és Szomszéd2 (akik egyébként a felperes barátai és szomszédjai) sem tudták alátámasztani a felperes által előadottakat. Kizárólag a felperes fiának szóbeli nyilatkozatából tűnik ki, hogy többen látták az esetet, erre azonban semmi más nem utal az iratokból és az előadottakból.

[48] Az alperes ezen okból nem ellenezte a hangfelvétel meghallgatását, mivel abból kitűnik, hogy bár az alperes jogellenesen készítette a felvételt, és cselekményei annak tudatán alapultak, hogy rögzítik a történeteket, mégis egyértelműen kihallatszik, hogy kölcsönös szóváltáson alapul, amelynek alapja a felperes magatartása volt.

[49] Álláspontja szerint a sérelemdíjat eltúlzott mértékben határozta meg az elsőfokú bíróság. Előadta, hogy egy kölcsönös összeszólalkozás, dulakodás vezetett a felperes eleséséhez, a jogsértés súlya alacsony a közrehatás tekintetében, egyszeri jellegű jogsértésről van szó, a perben nem nyert bizonyítást, hogy a felperesre, környezetére tartós és káros hatást gyakorolt volna az eset.

[50] Az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésével kapcsolatban hivatkozott arra, hogy az elsőfokú bíróság megsértette a Polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban Pp.) 2.§ (2) bekezdése szerinti rendelkezési elvet, amikor az alperes élettársának nyilatkozatait mellőzve, önhatalmúlag nem vette figyelembe annak ellenére, hogy jelen volt az összeg átadása során, ez a körülmény pedig az ügy érdemére kihatott.

Fellebbezési ellenkérelem

[51] A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte, annak helyes indokai alapján.

A másodfokú bíróság döntése és jogi indokai

[52] Az alperes fellebbezése kisebb részben alapos.

[53] Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást lefolytatta, a tényállást megállapította, az azonnali felmondás jogellenességével és a sérelemdíjnak az egészséghez, testi épséghez fűződő jogának sérelmével kapcsolatos ítéleti rendelkezésével a másodfokú bíróság egyetértett, ezért azt a Pp. 383.§ (2) bekezdése alapján helybenhagyta. A másodfokú bíróság a sérelemdíjnak a jóhírnév, és a becsület sérelme vonatkozásában hozott ítéleti rendelkezésével nem értett egyet, ezért a felperes keresetét ebben a vonatkozásban a Pp. 383.§ (2) bekezdése alapján elutasította és az elsőfokú ítéletet e körben megváltoztatta.

[54] A Pp. 370. § (1) bekezdése szerint a másodfokú bíróság felülbírálati jogkörét – a (2)-(4) bekezdésben foglalt eltéréssel – az erre irányuló fellebbezési kérelemre, csatlakozó fellebbezésre, fellebbezési ellenkérelemre, azok korlátai között gyakorolja. Ilyen korlátnak minősülnek a 371.§ (1) bekezdés a) – d) pontjában megjelölt tartalmi követelmények körében előadottak.

[55] A másodfokú bíróság a fellebbezés kapcsán az alábbiakra mutat rá.

Az azonnali hatályú felmondás jogellenessége

[56] Az elsőfokú bíróság az azonnali hatályú felmondás jogellenességével kapcsolatban a tényállást helytállóan állapította meg és azt megfelelően is indokolta, ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet a Pp. 386.§ (4) bekezdése alapján, helyes indokai alapján hagyta helyben.

A munkaviszony időtartama

[57] Az alperes a fellebbezésében vitatta, hogy a felperes munkaviszonya 2012. évben jött létre. Hivatkozott arra, hogy a felperes által becsatolt üdvözlő kártya nem támasztja alá a felperes előadását. A másodfokú bíróság ezen alperesi állásponttal egyetértett, figyelemmel arra, hogy abból egyértelműen nem állapítható meg, hogy egyrészt a felperes vonatkozásában került kiállításra, másrészt, hogy ténylegesen miért és kik állították ki.

[58] Az alperes előadása a felperes naptárára, valamint az örszemélyzeti naplók beszerzésére vonatkozóan is megalapozott, mivel ezek az iratok valóban nem kerültek becsatolásra az elsőfokú eljárás során.

[59] Az alperes hivatkozása Vállalkozó neve egyéni vállalkozó vonatkozásában megalapozatlan, figyelemmel arra, hogy a becsatolt igazolás szerint Vállalkozó neve rövid időtartamban, 2015. augusztus 12. és 2016. október 31. között igazolta, hogy a felperes biztosítással járó jogviszonyban állt nála.

[60] A felperesnek azonban lehetősége volt az alperesi állítással szemben annak bizonyítására, hogy 2012-től kezdődően a munkáltató alkalmazásában állt. A felperes ezen előadását tanúkkal igazolta. Alperesi munkavállalól írásbeli nyilatkozata szerint ő mutatta be Alperesi törvényes képviselő nevenak a felperest 2011. őszén és azt követően a felperes nála dolgozott. Tanú2 előadta, hogy a felperes kb. 8-10 évet dolgozott az alperesnél, pontosabb időpontot nem tudott megjelölni. Tanú3, aki 2007. március 1-jétől dolgozott a Gazdasági Társaság1-nél, annak ügyvezetője, szintén azt adta elő, hogy a felperes 5 és 10 év között dolgozott náluk, de pontos nyilatkozatot nem tudott tenni. A büntető eljárás során úgy nyilatkozott, hogy a felperes 2011.október 21. és 2021. március 17. között az alperes munkavállalójaként rendszeresen végzett takarítási munkát a Gazdasági Társaság1. -nél. A tárgyaláson a következőket nyilatkozta: „2011-ben jött hozzánk, de az is lehet, hogy ténylegesen csak 2012-ben, csak arra emlékszem, hogy nagyon hosszú ideig volt nálunk.”. Tanú4-, aki a Gazdasági Társaság1.-nél projekt mérnökként dolgozik, szintén azt adta elő, hogy a felperes 2011-2012. tájéka körül kezdett dolgozni az alperesnél. A fenti előadásokat alátámasztja Alperesi munkavállalól és Tanú1- tanú vallomása is. A másodfokú bíróság álláspontja szerint, figyelemmel arra, hogy a Gazdasági Társaság1. három alkalmazottja Tanú4-, Tanú3, Tanú2 is úgy nyilatkozott, hogy a felperes 2011-2012. óta dolgozott az alperesnél, az elsőfokú bíróság helytállóan ítélte meg, hogy a felperes munkaviszonya 2012-től kezdődött.

Sérelemdíj iránti igény

[61] Az alperes elsődlegesen arra hivatkozott, hogy a sérelemdíj azért megalapozatlan, mivel Alperesi törvényes képviselő neve természetes személyként tanúsított magatartást a felperessel szemben, ezért a munkáltatót nem terheli kötelezettség.

[62] A Pp. 508. §-a tartalmazza a munkaügyi perek meghatározását, mely szerint munkaügyi per a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (Mt.) alapján létesített munkajogi igényrel kapcsolatos per.

[63] A jelen esetben Alperesi törvényes képviselő neve az alperesi cég ügyvezetője volt és a munkaviszony megszüntetésével kapcsolatban találkozott a felperessel. Ennek körében kívánta átadni részére a közös megegyezésről szóló megállapodást és a munkabért. Egyértelműen megállapítható, hogy Alperesi törvényes képviselő neve ügyvezető, mint a munkáltatói jogkör gyakorlója, a munkáltató képviselőjében lépett fel, ezért a tevékenységét, mint a munkáltató tevékenységét kellett értékelni. A másodfokú bíróság teljeskörűen egyetértett az elsőfokú bíróság álláspontjával, miszerint Alperesi törvényes képviselő neve a cég törvényes képviselője, egy munkajogi aktus – a munkaviszony megszüntetésének közlése – során tanúsított magatartást, ezért a viselkedését, mint a munkáltató képviselőjében tanúsított magatartását kellett értékelni. Az alperes által példaként felhozott Kúria Mfv.II.10.051/2021. számú eseti döntés tényállása teljesen eltér a jelen ügy tényállásától, ezért az nem vehető figyelembe. A másodfokú bíróság rámutat arra, hogy Alperesi törvényes képviselő neve nem szívességet tett a felperesnek, hanem a munkaviszony megszüntetésével kapcsolatos iratokat és munkabért kívánt átadni a részére, azaz, mint a munkáltatói jogkör gyakorlója lépett fel

Emberi méltóság, becsület, jóhírnév sérelme

[64] A Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban Ptk) 2:42. § (2) bekezdése szerint az emberi méltóságot és az abból fakadó személyiségi jogokat mindenki köteles tiszteletben tartani.

[65] A becsület, jóhírnév sérelmére vonatkozó kereseti kérelem azon alapult, hogy Alperesi törvényes képviselő neve a felperest a saját háztömbje előtt, szomszédai, ismerősei, valamint sok környéken lakó szeme láttára és füle hallattára sértegette, gyalázta, rángatta, taszigálta.

[66] A lefolytatott bizonyítási eljárás során azonban az volt megállapítható, hogy a felek között lezajlott vitát kizárólag a felperes és Alperesi törvényes képviselő neve hallotta. A felperes fia az erkélyen tartózkodott a vita során, miután Alperesi törvényes képviselő neve kilökte a felperest a kocsiból, azt követően ért a helyszínre. Egy ismeretlen személy pedig szintén akkor érkezett a felpereshez, amikor Alperesi törvényes képviselő neve már kilökte őt az autóból, így nyilvánvalóan ő sem hallotta a vitát.

[67] Ennek következtében nem megalapozott az elsőfokú ítélet azon megállapítása, hogy a felperest Alperesi törvényes képviselő neve szomszédai, ismerősei, valamint a környéken lakók szeme láttára és füle hallatára sértegette, gyalázta, rángatta, taszigálta.

[68] A Ptk. 2:45. § (1) bekezdése szerint a becsület megsértését jelenti különösen a más személy társadalmi megítélésének hátrányos befolyásolására alkalmas kifejezés módjában, indokolatlanul bántó véleménynyilvánítás.

[69] A (2) bekezdés szerint a jóhírnév megsértését jelenti különösen, ha valaki más személyre vonatkozó és személyt sértő, valótlan tényt állít vagy híresztel, vagy való tényt hamis színben tüntet fel.

[70] A felperes a perben nem tudta bizonyítani, hogy Alperesi törvényes képviselő neve által tett kijelentéseket bárki más hallotta. Ennek következtében az ügyvezető által tett kijelentések nem minősülnek véleménynyilvánításnak és nem tekinthető valótlan tényállításának, híresztelésének vagy valós tény hamis színben való feltüntetésének. A felperes által előadottak, és az elsőfokú eljárás során lefolytatott bizonyítási eljárás adatai a fenti törvényi tényállás elemeinek nem felelnek meg, így a felperes kereseti kérelme a becsület és jóhírnévhez való jog vonatkozásában megalapozatlan.

Egészséghez és testi épséghez fűződő jog sérelme

[71] A felperes keresete megalapozott volt a sérelemdíj vonatkozásában az egészséghez, és a testi épséghez fűződő jog tekintetében. A lefolytatott bizonyítási eljárás során megállapítható volt, hogy az alperes törvényes képviselője verbális és fizikális agressziót alkalmazott vele szemben. Az autóban történeteket mind a felperes, mint Alperesi törvényes képviselő neve felvette. A Rendőrkapitányság Osztálya a szám1.Bü. számon tartott feljegyzése szerint, a férfi hang sértegette a felperest, majd dulakodás hallatszott és a 8:29-kor a felvételen a sértett látható, a képen a földről áll fel, a tarkóját fogja, majd felveszi a telefont. Alperesi törvényes képviselő neve a gyanúsítottként történő meghallgatásán saját maga elismerte, hogy „én meglöktelek, vagy ellöktelek, nem szándékosan, de nem hagytam, hogy kivedd a papírokat és elestél”. Alperesi törvényes képviselő neve az elsőfokú eljárás során tartott tárgyaláson a következőket adta elő: „Ebből egy kisebb dulakodás alakult ki köztünk, aminek folyamán a felperes elesett. Megbotlott és a hátára esett. Én nem löktem meg őt és nem is ütöttem meg őt. Amikor láttam, hogy elesett beültem az autóba és elhajtottam.” A törvényes képviselő bírói kérdésre előadta, hogy nem nézte meg, hogy mekkorát esett a felperes, illetve azt sem, hogy milyen sérülések voltak.

[72] A másodfokú bíróság egyetértett az elsőfokú bíróság álláspontjával, hogy a munkáltató nem tudta bizonyítani azon előadását, hogy a felperes esetlegesen más alkalommal sérült volna meg. A Egészségügyi Intézmény2-ban másnap reggel vettek a felperesről a látleletet, mely rögzítette, hogy a jobb kezén, jobb lábán, hátán, fején, bal lapockáján sérüléseket szenvedett el. A felperesnek a tarkója, arca érzékeny volt, jobb kéz ujján, jobb bokáján duzzanat és felületes hámsérülés, csípőjén, mellkasán pedig zúzódás volt.

A becsatolt hangfelvételből pedig egyértelmű, hogy egy ismeretlen személy odament a felperesre és felsegítette őt.

[73] A másodfokú bíróság értékelte, hogy az alperes szóban, agresszívan, verbálisan is bántalmazta a felperest, illetve fizikailag is. A bíróság mérlegelte azt is, hogy a munkáltató törvényes képviselőjeként járt el Alperesi törvényes képviselő neve és miután meglökte a felperest, aki elesett, azt követően sem nyújtott neki segítséget, hanem otthagyta a földön és elhajtott. A felperesnek 8 napon belül gyógyuló sérülései keletkeztek, azonban a másodfokú bíróság álláspontja szerint a felperes egészséghez és testi épséghez fűződő jogának sérelme miatt a munkáltató 1.000.000 forint sérelemdíj megfizetésére köteles. A másodfokú bíróság az elsőfokú ítélet indokolásával az egészség, testi épség sérelme vonatkozásában teljes mértékben egyetértett, ezért annak megismétlése szükségtelen volt.

[74] Megalapozatlan a fellebbezés arra vonatkozóan is, hogy az alperes élettársa jelen volt az összeg átadásánál, mivel a felek egyezően adták elő, hogy csak felperes és Alperesi törvényes képviselő neve találkozott aznap.

[75] A kereseti kérelem 2.372.175 forint volt, a felperes pernyertes lett 1.367.000 forintban, azaz 57 %-ban lett pernyertes. Az elsőfokú perköltség iránti igénye 163.500 forint volt, melynek 57 %-a 93.195 forint. Az elsőfokú bíróság a felperes részére azonban csak 26.800 forint elsőfokú perköltséget állapított meg, melyet a felperes nem fellebbezett meg, ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú perköltség összegét helybenhagyta.

[76] A másodfokú bíróság az elsőfokú fellebbezési illetéket az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 39.§-a alapján 82.020 forintban határozta meg, így az elsőfokú ítéletet e körben is megváltoztatta.

Záró rész

[77] A felperes a fellebbezési eljárásban 74%-ban lett pernyertes, azonban másodfokú perköltség iránti igényt nem terjesztett elő, ezért a másodfokú bíróság a Pp.81. §-a alapján mellőzte a határozathozatalt e tárgyban.

[78] A másodfokú bíróság az alperest terhelő fellebbezési illeték összegét a pervesztesség arányában az Itv. 46.§-a alapján 109.360 forintban állapította meg. Az alperes a fellebbezésével együtt lerótt 149.360 forint illetéket, ezért a különbözetet (40.000 Ft.) jogosult visszaigényelni az Itv.81.§ (4) bekezdése alapján. A felperes munkavállalói költségkedvezményre jogosult, így az őt terhelő fellebbezési illetéket az állam viseli a Pp. 525.§-a alapján.

[79] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Pp. 365.§-a zárja ki.

Budapest, 2024. április 9.

dr. Vajas Sándor s.k.

dr. Kovács Edit s.k.

dr. Kulisity Mária s.k.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró